

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 2 Αυγούστου 2004

(Υπόθεση C-337/04)

(2004/C 239/16)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Gérard Rozet και Christophe Giolito, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή στις 2 Αυγούστου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη εκτελώντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας την απόφαση 2003/216/ΕΚ της 15ης Ιανουαρίου 2002, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που εφαρμόζει η Γαλλική Δημοκρατία υπέρ της Crédit Mutuel (κρατική ενίσχυση C 88/1997 ex NN 183/1995· έκτοτε δημοσιευθείσα στην ΕΕ L 88 της 4ης Απριλίου 2003, σ. 39), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 249, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, και τα άρθρα 2 και 3 της απόφασεως αυτής·
2. να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι η παροχή εκ μέρους των γαλλικών δημοσίων αρχών στην Crédit Mutuel του δικαιώματος χορηγήσεως του «Livret bleu» [βιβλιαρίου καταθέσεων με παράλληλη φοροαπαλλαγή] περιελάμβανε κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες προς την Κοινή Αγορά, εξέδωσε απόφαση στις 15 Ιανουαρίου 2002 κατ'εφαρμογήν του άρθρου 88, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, επιτάσσουσα στη Γαλλία να αναζητήσει από την Crédit Mutuel τις εν λόγω ενισχύσεις που είχαν χορηγηθεί από την 1η Ιανουαρίου 1991, καθώς και να λάβει μέτρα προς κατάργηση στο μέλλον των ενισχύσεων που περιλαμβάνονται στο πλαίσιο του «Livret bleu» και να βελτιώσει τον έλεγχο του εν λόγω βιβλιαρίου.

Οι γαλλικές αρχές απηύθυναν στην Crédit Mutuel στις 18 Ιουνίου 2003 πράξη αναζήτησεως ποσού 117,9 εκατομμυρίων ευρώ. Εντούτοις, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, μέχρι σήμερα, η Crédit Mutuel δεν έχει επιστρέψει κανένα ποσό ενισχύσεως και ότι η Γαλλία δεν έχει προβεί σε καμία ενέργεια προκειμένου να ανακτήσει τα οφειλόμενα ποσά. Κατά την Επιτροπή, επομένως, η Γαλλία δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, ενώ, δεδομένου ότι δεν πρόεβαλε απόλυτη αδυναμία εκτελέσεως, που είναι ο μόνος λόγος άμυνας που μπορεί να προβληθεί, η εκ μέρους της παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο πρέπει να θεωρηθεί ως αποδεδειγμένη.

Εξάλλου, η Επιτροπή δεν εκφράζει τη συμφωνία της όσον αφορά τη μέθοδο των απλών τόκων την οποία χρησιμοποίησαν οι γαλλικές αρχές προς υπολογισμό των τόκων που έπρεπε να συνυπολογιστούν στα προς επιστροφή ποσά, καθώς και όσον αφορά το ποσό του φόρου το οποίο έπρεπε να αφαιρεθεί από τα προς επιστροφή ποσά. Θεωρεί ότι μόνον η κεφαλαιοποίηση των τόκων με τη μέθοδο των δεδουλευμένων τόκων καθιστά δυνατή την εξουδετέρωση του οικονομικού πλεονεκτήματος που παρασχέθηκε στην Crédit Mutuel.

Εξάλλου, οι γαλλικές αρχές δεν απέδειξαν ότι η έκπτωση του φόρου από το προς επιστροφή ποσό πραγματοποιήθηκε κατ'εφαρμογήν εσωτερικών κανόνων και με τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις, σε σχέση με παρόμοιες περιπτώσεις διεπόμενες από το εσωτερικό δίκαιο. Κατά συνέπεια, το προς επιστροφή ποσό που προτείνουν οι γαλλικές αρχές δεν επιτρέπει την πραγματική εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής.

Τέλος, η Επιτροπή εκτιμά ότι η Γαλλία δεν συμμορφώθηκε προς τα άρθρα 2 (2), 2 (3) και 2 (4) της απόφασεως της 15ης Ιανουαρίου 2002, που αποβλέπουν στην εξασφάλιση του ότι θα καταργηθούν στο μέλλον τα στοιχεία ενισχύσεως που περιλαμβάνονται στο Livret bleu, καθώς και έναν καλύτερο έλεγχό του, αλλά περιορίστηκε να βεβαιώσει τη λήψη των αναγκαίων μέτρων. Η Επιτροπή δεν διαθέτει ως σήμερα κανένα στοιχείο που να της παρέχει τη δυνατότητα να συμπεράνει ότι η απόφασή της εκτελέστηκε πραγματικά επί των σημείων αυτών.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, η οποία ασκήθηκε στις 13 Αυγούστου 2004

(Υπόθεση C-349/04)

(2004/C 239/17)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Eric Gippini Fournier και την Karolina Mojzesowicz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 13 Αυγούστου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Λουξεμβούργο, παραλείποντας να παράσχει στην Επιτροπή τα στοιχεία της είναι απαραίτητα για να διαπιστώσει αν τηρήθηκαν οι διατάξεις της οδηγίας 2002/77/ΕΚ (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της εν λόγω οδηγίας·
2. να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα:

Το άρθρο 9 της οδηγίας 2002/77/ΕΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να παράσχουν στην Επιτροπή, το αργότερο στις 24 Ιουλίου 2003, τα στοιχεία που είναι αναγκαία για να διαπιστώσει αυτή αν τηρήθηκαν οι διατάξεις της εν λόγω οδηγίας.

(¹) Οδηγία 2002/77/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό τις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 249, σ. 21).